

NIEUWS UIT DE KRABBENKREEK

WSV

Sint-Annaland

BOULEVARD MARITEAM

‘Alles bij de hand in Sint-Annaland’

Creek Sails & Service

Moderne zeilmakerij voor al uw nieuwe jachtzeilen, afdekzeilen en bootkappen. Tevens kunt u bij Creek terecht voor al uw reparaties, onderhoud en een juist advies voor uw zeilen en tuigage.

CREEK
SAILS & SERVICE

+31 (0)619 634 007 | www.creeksails.nl
info@creeksails.nl

De Valk Zeeland BV

Zeer actieve Hiswa jachtmakelaars in luxe zeil - en motorjachten vanaf 10 mtr, enthousiast en deskundig partner als het gaat om verkopen van uw jacht. Ook het adres voor waarde taxaties, advies over verzekeringen, financieringen, BTW zaken en transport.

DE VALK
YACHTBROKERS

+31 (0)166 601 000 | www.devalk.nl
sintannaland@devalk.nl

Novanta Yachtservice BV

Novanta verleent onderhoud en service aan snelvarende motorjachten zoals Fairline, Princess, Sunseeker, Sealine, Azimut en Sessa.

NOVANTA

+31 (0)643 210 476 | +31 (0)621 647 385
www.novanta.nu | info@novanta.nu

Mariteam Shipyard

Mariteam Shipyard is een allround watersportbedrijf met een watersportwinkel, een scheepswerf, een botenkraan tot 80 Ton, binnenstalling, buitenstalling en een professionele service organisatie die alle technische en cosmetische watersport klussen aan kan.

MARITEAM
SHIPYARD

+31 (0)166 657 020 | www.mariteamshipyard.nl
info@mariteamshipyard.nl

Enjoy Sailing Zeeland

Een onvergetelijke tijd op het water
Enjoy Sailing Zeiljachtverhuur,
Zeilopleidingen, Zeil evenementen.

+31 (0)650 745 560 | www.enjoysailing.nl
info@enjoysailing-zeeland.nl

Kooij Ship Operation BV

“Voorsprong door glans”
Duurzaam en betaalbaar spuitwerk, al meer dan 20 jaar hoogste kwaliteit. Strak en glad onder- en boven de waterlijn.

+31 (0)166 657 333 | www.jachtspuiterij.nl
info@jachtspuiterij.nl

Seastar yachtcare

Voor vakkundige cosmetische werkzaamheden aan uw plezierjacht, zoals polijstwerk, schuurwerk, poetsen/waxen, teakreiniging en periodiek onderhoud. Seastar Yachtcare, het adres voor doordacht onderhoud van uw jacht.

+31 (0)626 356 617 | www.seastaryachtcare.nl
marco@seastaryachtcare.nl

Colofon

Watersportvereniging Sint-Annaland

Postadres: Postbus 6 – 4697 ZG SINT-ANNALAND
 Bezoekadres: Havenweg 12 – 4697 RL Sint-Annaland
 E-mail: secretaris@wsv-sint-annaland.nl
 Website: www.wsv-sint-annaland.nl
 Bank: Rabobank Oosterschelde NL68 RABO 0303 0052 97

Bestuur

Dick van Sluis	voorzitter voorzitter@wsv-sint-annaland.nl	06 15459320
Pieter Tielemans	secretaris secretaris@wsv-sint-annaland.nl	06 80150363
Rob Schut	penningmeester penningmeester@wsv-sint-annaland.nl	06 54963726
Marijn Kuijpers	havencommissaris havencommissaris@wsv-sint-annaland.nl	06 54768396
Geert-Jan Haveman	evenementencommissaris evenementen@wsv-sint-annaland.nl	06 10918934
Marijn Mos	jeugdcommissaris jeugdzaken@wsv-sint-annaland.nl	06 54625446

Havenmeester	Cees Smits havenmeester@wsv-sint-annaland.nl	0166 653079
---------------------	--	-------------

Clubhuis Buutengaets	Bert en Gina Coelers	0166 652634
-----------------------------	----------------------	-------------

Redactie	Jan-Willem van der Boom	06 24151315
	Mariel Brockhus	076 8897051
	Lou Geuze	0166 612616
	Martine Daems	06 28311354
	Marja van der Kraan	0166 677544
	Cees Meijer	071 5892848
	Amanda van Leerdam	06 21117122
	Nathalie van Sprundel	0166 604282

E-mail redactie: redactie@wsv-sint-annaland.nl

Inhoudsopgave

2

COLOFON	1
INHOUDSOPGAVE	2
VAN DE VOORZITTER	2
VANUIT DE BESTUURLIJKE HOEK	4
WHAT IS IN A NAME	
HMS 'Sweet Emma' anno 1968.....	11
REISVERHALEN	
De Serpendo in Griekenland in 2017 (deel 2/slot).....	14
Met Hemelvaart naar Ipswich en terug.....	38
CLUBVERHALEN	
Uit het logboek 3.....	9
Hernoemceremonie.....	24
Op een ander.....	28
Interview Coby Penning-Zaalberg en Ad van Meel.....	34
EVENEMENTEN	
Wind of geen wind, ze gaan ervoor.....	24
Clubtocht 2018: Midzomernacht in Wemeldinge.....	32
Steiger- of Stijgersafari.....	36
Jeugdweekend 2.0.....	40

Woensdagavondwedstrijden, pag 28

VAN DE VOORZITTER

Die mooie zomer

'T is weer voorbij die mooie zomer, die zomer die begon voor ons in mei.

Wat heerlijk om zo het seizoen te beginnen. Ook bestuurlijk begon het seizoen zonnig. Lees hiervoor de bijdrage van Pieter maar.

Het succes van Bert en Gina was dit jaar zo groot dat Cees zelfs afmeldingen kreeg van passanten als het restaurant volgeboekt was. Gelukkig was er meestal nog wel een plekje te vinden in ons clubhuis.

Ook tegenslagen werden overwonnen. Cees gaat goed met zijn behandelingen en ook Scarlet herstelt gelukkig goed. Maar jeetje, wat schrik je als je zoiets overkomt. Sterkte meid.

Nu op naar een heerlijk naseizoen waar we de zomerverhalen kunnen delen en er nog weer een aantal mooie evenementen ons te wachten staan. Iedereen die hier zijn steentje aan bijdraagt: al enorm bedankt.

Houden jullie ook rekening met de ledenvergadering op 10 november? In ieder geval krijgen we daar vanuit de gemeente meer uitleg omtrent de ontwikkelingen rond de haven.

Hartelijke groet,

Dick van Sluis

Wisseling van de wacht

4

Het nieuwe bestuur is eind april met groot enthousiasme van start gegaan.

Stalland Update

Via de e-mail nieuwsbrief Stalland Update hebben we van tijd tot tijd de laatste nieuwtjes van onze vereniging en haven gebracht. Stalland Update is goed ontvangen. We ontvingen vele enthousiaste reacties.

Nieuwe leden

Gedurende de mooie zomer hebben we – mede naar aanleiding van de video van het watersportverbond, onze posters op de haven en onze advertenties in Zeilen – tot nu toe 26 nieuwe leden mogen inschrijven. We zijn hier bijzonder blij mee. Alle nieuwe leden van harte welkom!

Mocht je nog vrienden of kennissen hebben die lid willen worden van onze actieve vereniging en op zoek zijn naar een ligplaats: zegt het voort en laat ze zich bij ons melden. Dit kan via het aanmeldingsformulier op de website.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

We hebben om te voldoen aan de Algemene verordening gegevensbescherming voor 27 mei jongstleden een aantal zaken geregeld met behulp van de onlinetool met checklists en model documenten van het Watersportverbond. Onze website is beveiligd. Data die je ingeeft in de website zijn beschermd. De fysieke

administratie van oudere jaren staat in de opslag in Clubhuis Buutengaets in afgesloten kasten achter slot en grendel. De PC's op ons havenkantoor zijn voorzien van paswoorden. We hebben een privacy verklaring op de website. Vrijwilligers/gebruikers van data in e-Captain hebben online een geheimhoudingsverklaring verstrekt. We hebben een verwerkersovereenkomst gesloten met de drukker voor de verzending van het clubblad. We hebben een AVG-attest van de Stichting AVG voor verenigingen.

Single login besloten ledensite

In de zomer hebben we gesleuteld aan de website en de besloten ledensite. Na de inlog in My Captain heb je toegang tot je eigen gegevens, ons clubblad Nieuws uit de Krabbenkreek, vergaderstukken, bijzondere informatie, enz. Je kunt je inlogcode eenvoudig zelf aanvragen via de link: Wachtwoord en/of gebruikersnaam vergeten?

Leden zoeken leden

In My Captain gaan we binnenkort op de besloten ledensite de module 'leden zoeken leden' toevoegen. Je moet dan wel zelf met een vinkje in My Captain aangeven (een opt-in) of je wenst dat andere leden van de vereniging je naam, mobiele telefoonnummer en scheepsnaam kunnen inzien.

*Clubwedstrijden, woensdagavond
wedstrijden, clubtocht en
jeugdweekend*

We kunnen weer terugkijken op – als altijd – perfect georganiseerde, oergezellige clubwedstrijden en woensdagavond wedstrijden, een fantastische clubtocht naar Wemeldinge en een zeer geslaagd jeugdweekend in Port Zélande. Alle organisatoren, zeilcommissie, clubtochtcommissie, de jeugdzeilcommissie en alle vrijwilligers en sponsoren die dit alles mogelijk hebben gemaakt, hartelijk bedankt!

‘Jeugd heeft de toekomst’

Onze vereniging had op zaterdag 11 augustus een stand op de Braderie in Sint-Annaland om nieuwe jeugdleden te werven. We hebben er vele jeugdigen gesproken.

Een jeugdlidmaatschap (B-lid tot 18 jaar) kost slechts € 25 per jaar.

Wellicht ook een aardig idee voor een (klein)kind, neefje/nichtje?

Nieuwe korting regeling 2019

Met ingang van 2019 vervangen we de huidige kortingcouponregeling voor leden op de wachtlijst door 50% korting op het passanten geld van maximaal vijf overnachtingen in onze haven per jaar.

Geslaagd voor legionella test

Uit recente laboratorium tests van Kiwa Inspection & Testing blijkt dat ons drinkwatersysteem aan de eisen voldoet. De legionella beheersing op onze haven is op orde.

Afval

Onze afvalverwijdering leidde deze mooie zomer op drukke dagen met veel passanten soms tot uitdagingen. Mocht een container een keer vol zijn, meld dit dan direct op het havenkantoor. Platdrukken van lege

melk- en drankverpakkingen vermindert het afvalvolume, waardoor onze containers minder snel vol raken. De afvalbakken bij de bankjes op de wandelboulevard zijn niet bedoeld voor ons afval.

Boodschappenfietsen

Onze twee nieuwe boodschappenfietsen zijn deze zomer bijzonder veel gebruikt. De sleutel van de boodschappenfietsen kun je vragen bij de havenmeester. Graag direct na gebruik van de fiets de sleutel bij de havenmeester terugbrengen.

Laden en lossen

Laden en lossen van de bagage in je boot gaat natuurlijk veel gemakkelijker als je je auto wat dichterbij je boot kunt zetten. Hiervoor hebben we enige maximaal 10 minuten parkeerplaatsen nabij de poort. Graag dus direct na het laden/lossen van de bagage je auto van hier wegrijden en elders parkeren. Je mede-lid met bagage dat na je komt zal het zeer waarderen.

Van de penningmeester

Samen met onze accountant is een weekcyclus ingericht, zodat we onze leveranciers tijdig betalen en iedereen een snelle respons kan verwachten. We constateren behoorlijke verschillen in betaalgedrag. Veel leden betalen netjes op tijd; sommigen echter laat, tot soms veel te laat. Dit laatste kost de penningmeester veel extra tijd en de vereniging geld, nu we een deel van de administratieve werkzaamheden hebben uitbesteed. We zijn een vereniging die zorg draagt voor haar leden. Mocht je onverhoopt een

uitdaging hebben om een factuur van de vereniging tijdig te betalen, laat het via penningmeester@wsv-sint-annaland.nl weten. Dan zorgen we voor een passende oplossing. Heb je geen (goede) reden voor een te late betaling, dan een vriendelijk doch dringend verzoek je facturen op tijd te voldoen.

Vingerpiëren

Na de twee stormen in januari hadden we in onze haven schade aan een aantal 9 meter vingerpiëren ontdekt. We hebben de beschadigde piëren nog voor de start van het vaarseizoen door de leverancier laten repareren. Met de leverancier is inmiddels afgesproken dat hij de betreffende vingerpiëren de komende winter nog verder gaat verstevigen.

Blauwe Vlag

Ook dit jaar heeft onze haven weer de Blauwe Vlag, de internationale erkenning voor veilige en schone jachthavens. Het Blauwe Vlag infopaneel nabij ons sanitair gebouw is geactualiseerd.

Vacature DTP-er

We ontvingen helaas nog geen reactie op onze oproep tijdens de Algemene Ledenvergadering en in de vorige editie van Nieuws uit de Krabbenkreek voor een vrijwilliger/DTP-er voor de opmaak van ons clubblad met ingang van 1 januari 2019.

Lekstroommeting

Het door een extern bureau in opdracht van onze vereniging begin juni uitgevoerde onderzoek naar eventuele lekstromen in de haven en mogelijke elektrolytische corrosie (waaraan ook

vijf van onze leden meewerkten), heeft geruststellende uitkomsten opgeleverd. Onze elektrische installatie verkeert in zeer goede staat en voldoet aan alle technische en veiligheidsnormen. Ook de damwand heeft geen invloed op de opofferingsanoden van de jachten in onze haven.

E-mail-systeem – archief

De ***@wsv-sint-annaland.nl emailadressen zijn van oudsher gekoppeld aan de eigen emailadressen van de bestuursleden. We zijn doende om dit om te zetten naar Office 365, zodat de gevoerde e-mailcorrespondentie van de vereniging beter gearchiveerd wordt. Binnen Office 365 zal ook het elektronisch archief van de vereniging worden opgezet.

Gemeente Tholen

Onlangs hadden we een kennismakingsgesprek met de burgemeester van Tholen, mevrouw Ger van de Velde-de Wilde en wethouder Frank Hommel. Tijdens dit gesprek is onder meer afgesproken dat we met de gemeente nauw contact houden over de ontwikkelingen rondom de haven.

Ondernemersvereniging Activa

Als vereniging zijn we onlangs lid geworden van de Stallandse ondernemersvereniging Activa.

Pieter Tielemans
secretaris

TB Visser b.v.
Installatiebedrijf

Alles samen in techniek
Al meer dan 50 jaar een vertrouwd adres!

Uw totaal installateur voor o.a.:
electra-, verwarming-, water-, sanitair-, gas-, ventilatie installaties

Paasdijkweg 23
4693 RE Poortvliet

Tel. 0166 - 61 26 50
info@visserpoortvliet.nl

Lid van
UNETO-VNI

www.visserpoortvliet.nl

Jos Boone Watersport

Gespecialiseerd in:

- navigatie-apparatuur
- technische accessoires

- elektrische systemen
- dieselmotoren
- rubberboten
- veiligheidsmiddelen
- verfsystemen
- onderhoudsartikelen
- zeilkleding
- boeken en kaarten
- nautische geschenken

JOS BOONE B.V. is actief sinds 1975 en heeft zich ontwikkeld tot een vooraanstaand watersport-bedrijf. De winkel is gelegen op het water, heeft een dieseltankstation en een eigen steiger voor bezoekers. We bieden een breed assortiment en advies op maat voor watersporter en vakman.

Jos Boone Watersport

Maisbaai 1 - Jachthaven Middelburg | Tel. 0118 - 62 99 13 | www.josboone.nl

Dealer van oa.

HONDA
MARINE

VETUS

MASTERVOLT

PLASTIMO

MUSTO
DEELSOORTEN.NL

Raymarine

LOWRANCE
SIMRAD

CLUBVERHALEN

Uit het logboek 3

Bij het graaien in mijn oude logboeken kwam ik uit op augustus 1996. Toen hadden mijn echtgenote en ik besloten een boot te huren voor een vaart op de Franse kanalen. Dit besluit was de vrucht van een echtelijke negotiatie. Je kent dat wel, geven en nemen, maar ik ga de lezer niet vervelen met de voorwaarden van het compromis.

Kortom, de Franse kanalen dus. Vertrekplaats was Dompierre sur Besbre.

Bij aankomst aan de vertrekhaven en na parkeren van de wagen in de gesloten parking, werden we opgewacht door een dame die blijkbaar de havenmeester(es) was. Het begrip 'gesloten parking' was op z'n Frans geïnterpreteerd, vooraan een hek met deurtje en hangslot en achteraan ... niets.

Haven, is een eufemisme voor het betonnen steigerdje waar twee boten lagen. Wij hadden een Jeanneau gehuurd met plek voor zes personen, dat gaf ons de mogelijkheid in geval van onenigheid zich terug te trekken in elk zijn 'domein'. De boot was vergelijkbaar met de Engelse narrowboat, alleen een tikkeltje breder. Er heerste een zalige stilte in de have. In dat jaar was het riviertoerisme nog niet wat het nu is. De tweede boot was gehuurd door een Duitser uit Aken, kon ik opmaken uit het nummerbord van zijn wagen.

Vanwege het late uur van aankomst, mochten we op de boot overnachten en 's anderendaags zou de instructie volgen met proefvaart. Na het nodige gekibbel omtrent de inrichting van ons verblijf, ben ik met de fiets naar het dorp gereden op zoek naar een bakker. Net voor sluitingsuur kon ik nog een 'baguette' kopen die, bij nader inzicht, zo hard als een wapenstok bleek

te zijn. Dat heb je met die dingen, vers zijn ze heerlijk, maar na een halve dag zijn ze beenhard.

Om een aanslag op onze tanden te vermijden zijn we in 'Hotel du Commerce' gaan eten. Het dagmenu was 'rillettes de porc', een soort varkenspaté. Het was dat of niets en na een dag autorijden is zelfs een rilette eetbaar.

De eerste nacht is altijd even wennen aan het nieuwe bed, maar in dit geval viel dat nog mee. Dat was vooral dankzij de deugddoende stilte, af en toe verstoord door het stemgeluid van de Akenaar.

Na het zeer karig ontbijt, kwam onze havenmeester opzetten voor bootinstructie en proefvaart.

De dame vroeg of wij bootervaring hadden en uit Vlaamse bescheidenheid hebben we natuurlijk ontkend, je weet maar nooit. De geschiedenis heeft ons geleerd altijd eerst de kat uit de boom te kijken om dan voorzichtig boven het maaiveld uit te komen, maar dit terzijde.

Na de instructie volgde de proefvaart, één rondje rechtsom en één rondje linksom en dat was het.

We waren dus klaar voor het vertrek. De haven was een doodlopende arm van een kanaal, die uitgaf op een sluis en dan een groter dwarskanaal, waarvan de naam me intussen ontgaan is.

Het besturen van die boot was in aanvang een ramp. Draaien aan het stuurwiel had maar een effect met grote vertraging, zodat ik zigzaggend door het kanaaltje ben gevaren en op onverklaarbare wijze toch in de eerste sluis ben gesukkeld, tot leedvermaak van de sluiswachter. De Duitser was een 'ervaren zeiler', althans volgens eigen bescheiden oordeel, maar die

heb ik zelfs niet meer gezien hoewel hij net na ons vertrokken was.

Dus onder hevige transpiratie en met enige stress waren we in de eerste sluis aangekomen.

De twijfel omtrent onze verlofkeuze doemde stilaan op en de sluiswachter die de echtelijke twist zag opkomen – de man had waarschijnlijk al erger gezien – greep op gepaste wijze in. Door een praatje te maken met mijn echtgenote en haar een variëteit van groenten aan te bieden was de druk van de ketel. Hij had me geleerd hoe je de sluisventielen en deuren moest bedienen, want een aantal sluizen waren onbemand. Op dat ogenblik heeft die sluiswachter missioneringswerk verricht. Voor mij was hij kandidaat voor de Nobelprijs van de vrede. Er zijn er die dat voor minder hebben gekregen.

Na de eerste sluis ben ik wat gaan oefenen op het anticipatief sturen om te vermijden, dat ik in de volgende sluis een belabberd figuur zou slaan, of nog erger, met de boeg in het oeverriet zou vastraken. Na een tijdje heb je het onder de knie en is het alleen nog genieten van de rust en de sereniteit van de kanalen en hun omgeving. Voorheen waren de kanalen het enige medium voor vrachtverkeer maar met de opkomst van de vrachtwagens zijn de kanalen en bijzonder de dorpen aan de oevers tot oases van rust herschapen.

Het zal de lezer onverschillig laten welke dorpen we allemaal voorbij zijn gevaren maar ze waren alle even rustig en schilderachtig. Bovendien een gastvrije bevolking, heel anders dan de jachtige Fransen in de grote steden.

Toen was een toerboot nog een bezienswaardigheid op deze weinig toeristische vaarroute en we hadden de handen vol de 'locals' uit te leggen vanwaar we kwamen en waar we naartoe gingen. Onder het varen hadden we soms gezelschap van een eenzame reiger of af en toe een haastig wegzwemmende

muskusrat. De nachten in volle natuur waren een belevens, geen 'man-made' geluid, alleen een beangstigende stilte, die overgaat in een deugddoende stilte.

De enige wat grotere stad die we aandeden was Paray-le-Monial (Saône et Loire). De Paus was er net op bezoek geweest en de heiligheid straalde nog af van de Parodiens (bewoners van Paray heten zo). We hebben wel een aantal mensen ontmoet die per se ons wilden overtuigen om in een grote tent zingend lof te brengen tot de Heer. Wie mijn zangkwaliteiten kent, weet dat de deelnemers aan een groot onheil ontsnapt zijn door mijn verzaken aan de zangstonde.

Terug naar de stilte van het kanaal, ditmaal doodlopend in Roanne, dus geen verdere doorvaart.

In Roanne was er een 'Port de plaisance', een wat bombastische naam voor een betonnen aanlegmuur en een sanitair hok. Maar weer een zeer behulpzame havenmeester; zonder twijfel was hij tevreden zijn nut te bewijzen met allerlei tips voor inkopen. Zelf verkocht hij tomaten en een eigen gestookte Calvados. Maar na het proeven van de zogenaamde Calvados hebben we ons in bochten moeten wringen om die, met enige beleefdheid, niet hoeven te kopen. Je ingewanden stonden in vuur en vlam, het goedje was voor ons ondrinkbaar. Behoudens het eerste uur hebben we met volle teugen genoten van deze vaarweek. Tijdens de ganse tocht hadden we nog twee boten gekruist. Onvoorstelbaar als je de huidige drukte op de kanalen kent, zeker in het hoogseizoen.

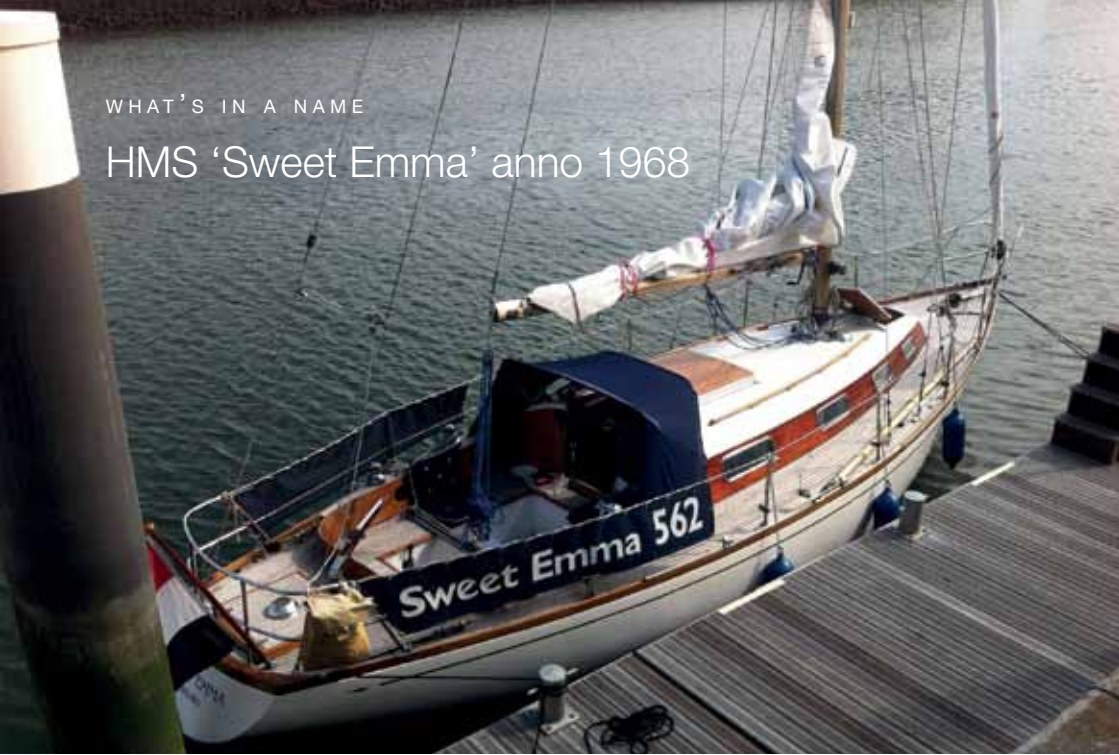
Met in totaal 37 sluizen, waar je bij sommige je arm bijna uit kom moet draaien om leven in de ventielen te krijgen, was het desalniettemin een prachtige vaarvakantie.

Jan van Roey

WHAT'S IN A NAME

HMS 'Sweet Emma' anno 1968

Na 'Utrecht' leerde ik omstreeks 1976 via Frans van Hasselt in Moerstraten op een feestje Dirk Izarin kennen. Hij kwam uit Barendrecht, had 'Wageningen' gedaan en was werkzaam bij de Red Band te Roosendaal. Het klikte tussen ons. Wij bleken wat raakvlakken te hebben zoals daar onder meer waren de (oude) Jazz en zeilen. Dirk had geen boot, ik had geen boot. Vrij rap besloten we samen een zeilbootje aan te schaffen mede vanwege de vaststelling dat onze toenmalige echtgenotes het ook goed met elkaar konden vinden. Bovendien, we waren jong en arm dus 'timesharing' leek de oplossing.

Wij, Dirk en ik dus, het land door op zoek naar de ideale boot, van Harlingen tot Middelburg en dat gedurende een maand of wat. Minstens een tot twee maal per week bezochten we een jachthaven om weer een kandidate te keuren, gespot in De Telegraaf of in de Waterkampioen. De teleurstellingen waren regelmatig groot. De duur, te onhandig, te onderkomen, gewoon te lelijk. Reden we naar bijvoorbeeld Aalsmeer om

bij de eerste confrontatie met het naar ons verlangende bootje te concluderen dat er een lelijker niet bestond. Wij wisten niet dat er zeilbootjes voeren met heuse Pausmobielen er op. Vanaf toen wel.

Uiteindelijk werd het, ik maak het lange verhaal gewoon kort, een Ghibli 22, Frans bootje, werf Gouteron, gekocht in Kortgene, prijs ik meen hfl 11.000,00, ook lelijk maar héél comfortabel want de breedte was 2.45m met een lengte van 6.60m. Je kon er dus 'alles' in kwijt en je kon er in feite met een beetje wind en mede dankzij de bulb-kiel welke een enorme diepgang van plm 80 cm opleverde, dwars mee varen. Het zou zo maar kunnen dat we het bootje kochten mede vanwege de erg positief klinkende naam: 'JUBELTJE' !

De 'JUBELTJE' zag er bij de eerste aanzicht niet erg jubelachtig uit, hier en daar behoorlijk groen mos tussen de tanden maar al even jubelend en vol enthousiasme stortten onze echtgenotes zich schrobbend, schurend, zingend en soppend op ons

VAN DAAL
ADVISEURS EN ACCOUNTANTS

www.hlb-van-daal.nl

TOGETHER WE MAKE IT HAPPEN

Amsterdam | Breda | Den Bosch | Dongen | Gemert | Schijndel | Uden | Valkenburg | Waalwijk

clubhuis
Buutengaets
eten & drinken

Bert & Gina Coelers
Havenweg 12,
4697 RL Sint-Annaland
t 0166 65 26 34
info@buutengaets.nl
www.buutengaets.nl

Heerlijk tafelen
met een **SUBLIEM** uitzicht

nieuwe schip. Het (zeil)technische gedeelte deden wij, zo zeiden wij.

We hebben er meen ik een jaar of zes mee gevaren, vaak met 4-ren, regelmatig gedurende twee weken, door Zeeland, naar België, bagage voor vier volwassenen aan boord, ongelooflijk. Aanvankelijk volstrekt zonder enige kennis van zaken. Zalig de onnozele die het gevaar niet onderkent ! Het ding gedroeg zich op zee buitengewoon wispelturig vanwege die in verhouding verschrikkelijke breedte. Naarmate de verstaging wat werd aangespannen kwam het gehele dek naar beneden. Dirk bracht uiterst handig in de kajuit wat roestvrij stalen spanten aan waardoor de 'JUBELTJE' in leven bleef.

Toen kwam de Ranger 29 (USA, Philip Rhodes, werf De Visser Numansdorp 1962) in beeld, ook al weer met een lieflijke naam: SWANNEE ! Een mooi gelijnd en fijn gezeegd scheepje, 8.90m bij 2.45m (zie de Ghibli), wat hoge opbouw maar beslist aangenaam om te zien, houten strijkbare mast, lekker klassiek kontje. Wij waren het snel met elkaar eens, dat werd onze nieuwe liefde, een waardig opvolgster van de JUBELTJE. Afgelopen met de stijve nekken, er was enige stahoogte zij het met een lichte knik in de nek.

De naam SWANNEE vonden Dirk en ik niet echt sterk omdat er een verkleinend element in besloten lag terwijl wij toch meenden een in ieder geval ons imponerend zeekasteel te hebben aangeschaft. Dus gingen wij aan het filosoferen over een nieuwe naam. Uiteindelijk gaf onze heftige, niet aflatende interesse, voor de Jazz Oude Stijl de doorslag. Wij waren beiden gecharmeerd van de muzikale productie en carrière van de geliefde zwarte Amerikaanse zangeres, pianiste en bandleidster EMMA BARRETT (1897-1983). Zij werkte onder meer met Louis Cottrell, Paul Barbarin, Jim Robinson, Papa Celistin. Een bijzondere vrouw. Altijd vrijgezel gebleven, 86 geworden ondanks een slopend leven, honderden 'vrienden'

gehad, een kind verkregen. Wij bezaten nagenoeg alle op dat moment door en over haar uitgebrachte LP's die eindeloos werden gedraaid

('Bogalusa Strut', 'Big Butter and Egg Man', ja ook het nummer 'Swannee', etc etc). En plotseling, tijdens een van de naamsessie's, viel de naam Emma Barrett, bijgenaamd 'SWEET EMMA'. Wij waren er uit. De 'SWANNEE' werd omgedoopt in 'SWEET EMMA', ode aan een der grootste zwarte musici van de 20e eeuw. Het 'SWEET' sloot volledig aan op de prachtige lijnen van de RANGER 29. Het zeegedrag werd al een stuk aangenamer.

Nadat onze familiäre betrekkingen hier en daar wat door elkaar waren geschud bleef ik uiteindelijk als enige eigenaar van de 'SWEET EMMA' over. En na weer enkele jaren liep ik in 1991 zelf eens bij toeval aan tegen een op de wal gelegen, in mijn beleving aangenaam klassiek gelijnd, schip bij Peek Yachting te Bruinisse. Het bleek een (vroeg) Hallberg R, wist ik toen nog niet) Mistral 33 te zijn, genaamd 'PIMPERNEL'. Ook een goede naam zo vond ik. De verkoper/eigenaar Lout Mommersteeg gaf mij toestemming de naam te behouden maar ik gaf er toch met blos op de wangen de voorkeur aan 'SWEET EMMA' te behouden. En zo is het gekomen. Vreemden vragen mij af en toe zo hier en daar op een steiger, nadat ze uiterst deskundig hebben vastgesteld dat ik met een Trintella vaar, of het schip is vernoemd naar de vrouw aan boord. Afhankelijk van mijn stemming zeg dan 'ja' ofwel ga ik uitgebreid uitleggen dat dat niet zo is. Vervolgens vertel ik dan vol trots over het lange, boeiende en bloeiende leven van 'SWEET EMMA' BARRETT. De echte Jazz-kenners volgen dan ademloos mijn betoog. De niet-kenners geloven mij niet.

Mede vanwege de naam 'SWEET EMMA' blijft ook de goede Dirk, inmiddels overleden, een beetje aanwezig.

Roger van Dijk
Schip./eig. HM 'SWEET EMMA' anno 1968

De Serpendo in Griekenland in 2017 (deel 2/slot)

Op 2 juni varen we van het eiland Milos naar het eiland Felogandras en arriveren na 40 mijl in de plaats Kasavostasi.

Wat ogenschijnlijk een heerlijke, zonnige dag leek te zijn, werd op open zee een koude, mistige tocht. Het trok helemaal dicht om ons heen en we moesten op de plotter onze plaats bepalen. Zo snel dat kwam, trok het na 2,5 uur ook weer ineens weg. We bleken toen al in het midden bij het eiland te varen. Bij aankomst konden we, aan de kleine kade, tussen twee boten afmeren. De buurman was een Nederlander uit Goes van Sas. Op het eind van de middag lagen we met zijn zessen aan de kleine kade en diverse boten op anker. Het was vol in dit kleine haventje. Maar wat gebeurt: het is een komen en gaan van ferry's, kleine maar ook grote. Het is het begin van het seizoen en Pinksteren. Er komen veel mensen af en er gaan er weinig mee terug. Hier toch een dag gebleven en 's avonds

naar het pittoreske plaatsje Chora geweest, waar je een fantastisch uitzicht hebt op de kliffen en de zonsondergang.

Zondag eerste pinksterdag 20 mijl naar IOS, een diepe inham in, naar de gelijknamige plaats. Toen we daar naar binnen gingen, voer de 'Flyer' van Connie van Rietschoten er uit. Dit schip heeft twee keer de Whitbread race gewonnen. Daar aan de gezellige stadskade gelegen. Maar toen de ferry's kwamen, veroorzaakten die bij het draaien zo'n onderstroming, dat je lag de dansen aan de kade en dat de kikkers uit het dek werden getrokken. De landvasten maar vastgezet op de lieren. Bij het verplaatsen van de boot van eigen anker naar een plaats aan de kade met een mooringlijn, bleek dat een groot jacht het anker over het onze had gelegd en ik de zware ketting helemaal optrok. Een geschreeuw en wilde gebaren vanaf het jacht, dat ik maar op moest passen. Mooi niet, zij lagen over mij, maar ik kreeg hem er toch onder vandaan.

Dinsdag verder, vroeg uit de veren om rond 7 uur op het water te zijn voor de 40 mijl naar Amorgos. Onbekend eiland, maar met een leuke plaats, Katapola, om te overnachten. Toen wij tussen de middag afmeerden, bleek onze ankerketting net te kort te zijn ofwel we hadden hem te ver weg gelegd (85 meter ketting).

De Duitse burens moesten lachen, hen was hetzelfde overkomen. Alles binnenhalen en weer opnieuw doen. Eer dat het avond was, lag alles vol aan de kade en gingen er diverse op anker. De veerboot kwam ook aan en meerde achteruit met twee ankers en zijn kont aan de kade tussen de jachten af. De motoren gingen uit en hij bleef mooi liggen en, ja hoor, met zijn ankerkettingen over ons anker en meerdere andere ankers heen. Gelukkig ging hij al om 6 uur in de morgen weg. 's Nachts om half vier werden we wakker. Er was een grote ferry aan de andere kade aangekomen en het was een drukte van jewelste midden in de nacht. Ook die bleef liggen en ging eveneens om 6 uur weg, tegelijk met die andere.

's Avonds aan de kade alom gezelligheid. Hier hebben we heerlijk in een klein knijpie zitten eten. We werden bediend door een leuke vlotte meid, die aan iedere tafel wel een praatje maakte. Wij hebben haar een paar Nederlandse woorden geleerd, zoals

goede avond, welterusten, en zij ons wat Griekse: Logariasmo parakalo (mag ik de rekening alstublieft) en Kalinychta (goede nacht).

Woensdag de laatste grote oversteek van 60 mijl naar Leros. We moeten wel, want er komt slechter weer aan met heel veel wind en dan willen we veilig liggen in de marina. Daar kunnen we weer wassen, boodschappen doen en hebben we weer elektra en water, want beide tanks zijn ook bijna leeg.

We hebben nu de Griekse wateren dwars overgestoken. Vanaf de Ionische zee naar de onderkant van de Peloponnesos en van daar tot aan de Turkse kust bij de Dodekanesos eilanden, 540 mijl. We kunnen het nu rustiger aan doen en hopen van plaatsje naar plaatsje op de verschillende eilanden, maar dan moet het weer wat beteren en de wind wel wat gaan liggen!

Hier in Lakka op Leros vier dagen in de marina blijven liggen, totdat de wind wat was gaan liggen.

Wel zondags een auto gehuurd en het eiland rond gereden. Zo hebben we twee mooie plekjes ontdekt: aan de zuidkant bij Xerokambos een mooie ankerbaai met meerboeien met bijbehorend restaurant, waar we geluncht hebben en Pandeli

Europa-wijde training en implementatie

LAAT JE CONCURRENTIE IN JE KIELZOG!

Wat zou je besparen als alles binnen je organisatie in één keer goed gaat en u levert keer op keer wat de klant verwacht?

The Lean Six Sigma Company geeft je een pad en handvatten om het ideaal zo dicht mogelijk te bereiken.

+31 10 22 22 860

www.theleansixsigmacompany.com

Jacht
Elektro
Wisse

ELEKTRO-WERKZAAMHEDEN
ENERGIEVOORZIENINGEN
NAVIGATIE- EN
COMMUNICATIEAPPARATUUR

Noordweg 480
4333 KM Middelburg
tel 0118 59 44 56
mobiel 06 512 190 56
info@jachtelektro.com
jachtelektro.com

VAREN IS
VERTROUWEN
OP BEMANNING
EN APPARATUUR

his
WA

met hoog op de berg het kasteel en daaronder de windmolens. Hier heb je een fantastisch uitzicht.

Maandag weer op weg tussen Griekenland en Turkije in naar Kalymnos. Dat is een grote plaats met dito haven. Hier kwam om half twaalf 's avonds nog een knoeperd van een ferry binnen en die trok, met keren, een hoop onderstroming met als gevolg, dat de kikkers weer zowat uit het dek werden gerukt, dus de landvasten maar weer op de lieren vastgezet.

Dinsdagmorgen vroeg bij Cosmote mijn datakaartje voor de iPad op gewaardeerd, want we kregen het via internet aan boord niet voor elkaar. En natuurlijk waren het weer wat weetjes, die de manager ons vertelde en uitlegde, betalen en klaar was het.

Nog even brood gehaald en klaar gemaakt voor onderweg. Haven uit, zeilen op en gaan naar de onderkant van het eiland Kos naar Kamares. Dit was geen succes, we konden de haven niet in en om te ankeren hadden we ook geen ideaal plekje. Doorgevaren naar Kadamena dat halverwege het eiland ligt. De haven gebeld en er was nog plaats. Toen we om 16.15 uur de haven in voeren, met veel wind en een

donkere lucht, kwamen er ook gelijk vier grote dagtrippers aan. Of we maar even wilden opzouten. Zij gooiden hun ankers midden in de haven neer en ik kon mijn anker voor die van hen laten zakken en naast een grote piratenboot en een Belgische Hanse in, aan de kade aanleggen, perfect, met water en elektra. Dit hier is echt een vakantieplaats met een boulevard, palmbomen en terras aan terras, bars en restaurants. We blijven hier zeker nog een nacht liggen. Dat hebben we ook gedaan, en gefietst en de omgeving verkend. De vrouw van de Belgische buurman ging voor een paar dagen naar huis, voor medicatie, daarom bleef hij liggen. Het was een aardig vent en we hadden al gauw een praatje. Om een lang verhaal kort te maken, hij was vorig jaar van Turkije naar Kos gevaren. Bij het opbergen van zijn zeil, liep hij door de giek om de rits dicht te trekken en dat ging verkeerd. Drie meter naar beneden gevallen. In zijn buik inwendige bloedingen, arm gebroken. In Kos maar één zak van zijn bijzondere bloed soort en ze durfden hem niet te opereren. In een leger helikopter met zes dokters en zijn vrouw naar Rhodos overgebracht. Geopereerd, en zijn arm moest in een brace, die ze zelf moesten kopen. Na tien dagen naar huis, weer geopereerd en een pen in zijn arm gezet. Nu, toen wij met hem spraken, kon en deed hij alles weer, wonderlijk. Máár, hij had niet uitgeklaard in Turkije en kreeg een boete van 2000 euro. "Die betaal ik natuurlijk niet, farce majeur", maar daar hebben ze niets mee te maken. Nu mag hij Turkije niet meer in.

Donderdag naar het eiland Tilos. Daar kregen we van de havenmeester het laatste plekje in de kleine haveningang naast de rotsen. Wel een beetje eng, omdat we er, met verkeerde wind, op gezet konden worden, maar het ging

goed. We werden daar verwelkomd door Cees en Marijke Koevoets uit Noordwijk, die we op de 50 jarige bruiloft van Toos en Rimmer hadden ontmoet en vanuit Turkije nu op Leros overwinterd hebben. Cees had in de winter al wat informatie van het gebied gemaild en daarbij geschreven dat we elkaar daar best zouden zien. Ook hier weer om 5.15 uur in de morgen de aankomst van een grote ferry. Drukte met auto's, vracht en een hoop mensen en toeristen van en naar de boot. Om 5.45 uur ging hij al weer weg en de rust keerde weer.

Samen met Cees en zijn bezoek zeilden we om 9.30 uur naar het eiland Simi bij Turkije, 25 mijl. Hier heb je de prachtige ankerbaai Panormitis waar we hebben geankerd, gezwommen en overnacht. De baai wordt gedomineerd door een groot klooster: de gebeden waren over het water goed te horen.

Zaterdag 17 juni eerst voor vertrek Facetimen met de jarige Duuk, wat wonderwel goed ging. Het anker gelicht en op weg naar Rhodos, weer een 25 mijl. Een pittig dagje, rollebollend met eerst 9 knopen wind, toen 16 en later 21. Bij Rhodos kwamen we in een veld van 22 wedstrijdschepen terecht. Zij aan de wind en wij ruime wind. Voor de haven van Rhodos werd er een grote cargo met drie sleepers naar binnen gebracht. Wij werden opgeroepen om op te passen en ruimte te houden. Na ons gemeld te hebben bij de marina kregen we aan een vingerpier een goede plek in de haven. Dat bleek een paar dagen later ook, toen er een storm over ons heen raasde.

Ja, Rhodos, voor ons bekend van onze huwelijksreis van 46 jaar geleden. Nostalgie. Het hotel Plaza hadden we snel gevonden en dat behoorde nu bij

de Best Western groep. Nog steeds een mooi hotel met zwembad en midden in de stad, we zouden er zo weer kunnen boeken. Op het buitenterras heerlijk geluncht, romantisch.

Destijds veel minder druk, de haven was op een paar vissertjes na leeg, nu overvol. Nu drukke winkelstraten met alle grote kledingmerken. Toen niets van dat alles. Alleen in de ommuurde oude stad is niet veel veranderd. Toen was het toerisme in opkomst en nu is het een komen en gaan van vliegtuigen die de vakantiegangers brengen. Wie had ooit gedacht, dat we hier op eigen kiel naar toe zouden varen om Rhodos nogmaals te bezoeken! Toch mooi geflikt.

Na wat dagen in de hectiek van Rhodos rond gezworven te hebben en de harde wind over ons heen te hebben laten gaan, varen we woensdag nadat we diesel getankt hebben, terug naar het eiland Simi, naar de Pethi baai die voor de stad Simi ligt aan de oostkant bij de Turkse kust ter hoogte van Bodrum. Je kunt er de Turkse kust bij wijze van spreken zo aanraken. Heerlijk aan de wind het hele stuk kunnen zeilen. Voor in de baai voor anker gegaan en de andere dag zagen we bij het kleine

vissershaventje een van de twee zeilboten weggaan en hebben dat plaatsje als de wiedeweerga ingenomen, achter een Fransman die er al lag.

Met de plaatselijke kleine buurtbus zijn we naar Simi stad gegaan, wat een populaire bestemming is voor een vakantie dagtocht vanuit Rhodos. Het staat er vol statige herenhuizen, speciale architectuur, uit de 19e eeuw toen het eiland een bloeiende scheepsbouw industrie had. Het eiland zou de geboorteplek zijn van de Griekse draginnen de Drie Gratiën en de naam dragen van Syme, Poseidons vrouw. Het was er erg druk en toeristisch, maar heel leuk om het gezien te hebben en natuurlijk heerlijk bij een hotel geluncht. Tonijnsalade en een stuffed tometo. Wat wij nog leuker vonden was terug met een tjokvolle buurtbus de berg over. Hij zette de plaatselijke mensen overal af waar ze woonden. Zo ook een vrouwtje met een klein kind en Oma. Zij hadden in de haven haar man en Opa geholpen om kaartjes te verkopen, want die hadden daar een tripboot. De chauffeur reed helemaal de berg op om ze dicht bij hun huis af te zetten. De weggetjes waren maar bestemd voor éénrichting verkeer, dus als er een andere auto aankwam moest die terug of een parkeerplaats op of de bus moest terug! Op de terugweg van boven kwamen we ook nog een betonmixer tegen, die reed daar ook nog. Na een rit van een goed half uur waren we toch weer veilig terug bij het water van onze ankerbaai.

Ook zaterdag zijn we hier blijven liggen. Het weer is wat stabiel geworden en het is nu ook veel warmer, 35 graden, maar wel droog. We kunnen er goed tegen, gewoon aanpassen en veel drinken. Zondag 25 juni terug naar Tilos. Stefanos, de havenmeester, gebeld voor een plaats

in het haventje met mooringlijn. Over drie uur zijn we er, het komt voor elkaar. En zo hadden we, bijna in het hoekje van de kleine haven, een fijne plaats. We hebben daar heerlijk drie dagen gelegen. Hier voor het eerst weer anderhalve dag naar het kiezelstrand geweest, onder de parasol met stretcher, en heerlijk in zee gezwommen. De stretcher gratis, maar dan wel bij het restaurant je versnaperingen halen of lunchen, oké! Woensdag terug richting Kos en het vulkaaneiland Nysiros aangedaan. Onderweg 25 knopen wind tegen, wat niet voorspeld was, plus een vrachtschip op ramkoers op open zee. Maar na 20 mijl tegen de golven gehakt te hebben, voeren we rustig de haven van Pali in. Hier ankerden we met onze kont naar de kade aan de buitenpier. Dit bijzondere eiland is in tegenstelling tot alle andere eilanden hier geheel groen. Dit komt door zijn vele vulkanische uitbarstingen in de loop der eeuwen.

Donderdag heel het eiland rond met een huurauto en naar de overgebleven vulkaankrater geweest. Om tien uur, voordat alle toeristen met bussen van Kos worden aangevoerd, liepen we al in het oog van de krater, bloedheet! Na 15.000 jaar sist het er nog, komen rookpluimpjes uit de kleine kratertjes en ruikt het zwaar naar zwavel. Je moet het echt gezien hebben, geweldig.

Hierna naar het plaatsje Nikia gereden, dat boven op de kraterwand ligt. Hier heb je ook het vulkaan museum, met een animatie film van het ontstaan van de eilanden, dat begint met uitbarstingen op Kos. Bijzonder interessant. Ook het bijbehorende plaatsje waar je alleen te voet in kunt met de karakteristieke Griekse architectuur. Halverwege in de middag waren we weer terug in de haven.

Overzicht van de krater.

Je kunt de sleutels gewoon in je deur laten zitten.

De loop van de verschillende uitbarstingen.

Een natuurlijke sauna langs de weg, je kon er niet in zo warm en vochtig was het er

Zaterdag naar Kardemenia op Kos gevaren. Dat ligt halverwege het eiland bij het vliegveld.

Maandag naar Kos stad en 6 juli naar de marina, waar we de boot achterlieten, want we vliegen van hier naar huis. Frank, Rachel en de boys komen ook dit jaar weer zeilen in de Griekse wateren en pikken de boot hier weer op voor hun vakantie. 20 augustus zijn wij dan weer terug om de boot naar zijn winterplaats terug te varen.

Na het hevig schrikken en de paniek hebben ze met zijn allen de verdere nacht op het grasveld tussen de havengebouwen doorgebracht. Ook in de stadshaven waar Cees en Marijke Koevoets lagen, was er een waterval van wel vier meter in korte periodes en een geheel gescheurde kade en aanleg pier.

Tja, je laat je boot achter in de Marina van Kos en vliegt naar huis en denkt dan dat alles veilig is.

Toen Frank en Rachel met de jongens, nog maar net, aan boord waren kregen zij midden in de nacht de aardbeving over zich heen.

Om 1.30 uur schrokken zij zich wild, want de boot werd opgepakt, door de tsunami die de haven in kwam, en werd met alle hevigheid, met de achterkant tegen de betonnen pier aan gesmeten. Je kunt wel nagaan wat voor een klap dat was in de boot.

Na het een en ander geregeld te hebben, zijn Frank en Rachel met de jongens een paar dagen later via Athene naar huis gekomen, vervolgens met de auto naar Benemaldena in Spanje gereden, waar Erik een appartement had geregeld, en hebben ze nog een heerlijke vakantie gehad.

Toen wij 20 augustus terug vlogen naar Kos lag de boot er spic en span bij. Pierre Dumont, onze contactpersoon, had de reparatie geregeld, de was laten doen, de hele boot binnen en buiten schoon laten

maken, de loopplank lag uit en de Nederlandse vlag wapperde fier achterop.

Ik inspecteerde in de mast de zalingen, waar ik geen scheurtjes in zag. Wel was de achter kikker in het teak getrokken. Na melding kwam Pierre maandagmorgen met een timmerman en met vereende krachten werd ook dat gerepareerd, zodat wij dinsdagmorgen om 9.30 uur weg konden varen.

We voeren niet met ons twee weg, want we hadden voor een week Frank als opstapper erbij om gezamenlijk richting Athene te varen. Hij nog een uitje voordat hij aan zijn nieuwe baan gaat beginnen. Ons eerste doel was Patmos, zo'n 45 mijl naar het noorden. Wind tegen 21 knopen met de diverse uitschieters, zodat de boot enkele keren zelfs zowat stil lag als die in een golf in dook. Alleen het laatste uur nog met de genua erbij wat kunnen motorzeilen.

Pierre had tegen ons gezegd dat we in de baai voor de hoofdstad moesten gaan liggen, daar zijn anker boeien, alleen ze waren allemaal bezet. Tussen de meerboeien en andere ankeraars een goed plekje gevonden.

Toen anderen, naast ons, gingen verleggen, moesten wij meer naar achteren. Frank achter het roer en ik deed het anker. Het noodlot sloeg toe, de klep van de anker kluis viel dicht en kwam boven op mijn grote teen terecht, achter mijn nagel. Een grote vleeswond als gevolg en de nagel naar voren, bloeden, bloeden en nogmaals bloeden. Wel drie keer een drukverband aangelegd, maar het bloed bleef er doorkomen.

Om 00.15 uur in de nacht wilden we toch naar een dokter. Frank zei: “we stappen niet in een bijbootje, maar halen het anker op en varen naar de stad”, 3,5 mijl verder. Koers uitgezet en op de plotter erheen gevaren, bij het wegvaren tussen alle geankerde schepen was het wel even tricky, maar het ging goed.

Gonny had onderweg de Port Police gebeld. Zij stonden met een grote schijnwerper te zwaaien, waar we aan moesten leggen. De ambulance stond al op de kade klaar om ons met zwaailicht naar een grote EHBO-post te brengen. Het kon niet gehecht worden, maar met zeven hecht strips kruislings werd de wond gefixeerd, tetanus spuit en antibioticum gehad en netjes verbonden. We waren om 2.30 uur terug aan boord en mochten blijven liggen.

De volgende morgen een plaats aan de stadskade gezocht, ja kijk daar naast een Nederlander met dat rode bijbootje erop. “Hé”, zegt die man na het aanleggen, “Sint- Annaland, daar werk ik”. Is het Ger Bayens van Van der Valk Yacht makelaardij met zijn vrouw Inge. Hij is wel eens bij ons aan boord geweest en vaart nu met een boot van een vriend een paar weken hier. Leuk contact en hij en Frank hebben wat af geouwe....je weet wel.

Door de sterke toename van de wind moeten we blijven liggen, dus Athene

kunnen we wel vergeten. Trouwens ik moet ook met 1,5 dag terug komen bij de dokter, wat een bullebak was dat. Nu twee maal per dag jodium met een ontsmettingspray erop en zorgen dat het niet gaat ontsteken en maandagmiddag terug komen.

Tijd om een auto te huren en heel het eiland te verkennen en alle uithoeken gezien.

Gezamenlijk besproken dat Frank zondag nacht 24 uur de ferry neemt naar Athene. Dit is de enige mogelijkheid om dan dinsdag naar Amsterdam terug te vliegen. Bij het boeken is de ferry al vol. Na wat aandringen, krijgt hij toch een ticket. Inderdaad bleek zondagnacht: wat een volk en auto's die mee gingen. Het was knotsgezellig zo een week met onze zoon van 42, super was het.

Ook zondag, de boot met elkaar verlegd naar de kleine marina in de hoek van de grote haven, een mooi rustig plekje tussen wat lokale bootjes.

Maandag bij de 'bullebak' geweest en "zo doorgaan met de behandeling", zei hij, "de hecht strips gaan vanzelf los zitten". Door de harde wind, die weer terug komt, kunnen we als het goed is pas zondag 3 september naar Mykonos, dus tot dan wachten we het rustig af, en voor de genezing is het ook wel goed.

Zondag 3 september om half zeven in de ochtend weg, maar de Griekse buurman had zijn anker over het onze gelegd, dus was dat nog even een gedoe om onze ketting vrij van zijn anker te krijgen. Maar om zeven uur voeren we de haven uit. 75 mijl was het naar de marina van Mikonos. Goed weer, weinig wind en op de motor. Als je deze oversteek (van dit windgat met noorden wind) moet doen met behoorlijk wat wind en golven, dan is dat niet te doen en dat hoorden we later van

Engelsen die op Kithnos naast ons lagen, zij zijn weer terug naar Patmos gegaan. Maandag nog zo'n dag, 50 mijl naar Kithnos, 7.30 uur op het water. Toen we op stonden, hoorden we de wind al door het want gaan. En dat was NIET voorspeld. Buiten de haven hadden we 17 knopen wind en eenmaal buiten de beschutting van het eiland trok die aan naar 20/24 knopen met uitschieters naar 30. Niet direct op kop, maar zo'n 40 a 50 graden inkomend.

Eerst een puntje genua bij, toen dat kon helemaal, maar later weer een stukje ingedraaid. Na 20 mijl zakte de wind gelukkig in en kregen we even rust, die hebben we benut om wat te eten. De laatste 20 mijl trok die weer aan naar 15 knopen, maar iets meer op kop, ook dat was niet voorspeld.

Toen we om 15.30 uur Loutra op Kithnos binnenvoeren, hadden we na wat gerommel het laatste plaatsje in de binnenhaven, perfect heerlijk rustig gelegen naast gezellige Engelse burens. Eind van de middag en avond werd het haventje helemaal vol gelegd met boten en catamarans. Naast elkaar, tegen elkaar, bij vissersbootjes, elk plekje werd bezet.

Dinsdagochtend om half acht haalden wij als eerste het anker op. Dat ging maar net, want het anker lag net voor de neus van een grote catamaran en sluipdoor en kruispoor konden we, onder het toezien van vele opvarenden, de haven uit varen.

Ook nu weer 57 mijl naar Poros, op de motor, waar we om 15.00 uur aan kwamen. Dit eiland ligt ter hoogte van Athene en is voor ons weer bekend gebied. Hier blijven we een aantal dagen. Gelukkig zijn we nu uit het wonderig gebied van de Dodekanesos en de Cycladen. Er heeft een paar maanden veel te veel wind gestaan!

Woensdag ochtend zijn we naar de dokterspost gegaan om naar mijn teen te laten kijken.

Hij heeft de hecht strips eraf gehaald, dat had al eerder moeten gebeuren, vond hij, maar dat hadden we niet mee gekregen uit Patmos van die bullebak daar. De wond is dicht, maar het nagelbed is ontstoken. Weer antibioticum gehad. De dokter donderdagmiddag bellen en dan moet de nagel eraf worden gehaald. Meneer, u krijgt wel verdoving, ik begreep wel drie spuiten in mijn teen. We zullen het beleven.

Donderdagmiddag om half zes kwam hij speciaal voor mij naar de kliniek, ampullen meegenomen voor de verdoving en de kleine operatie uitgevoerd. Het nagelbed schoongemaakt, rafels weg geknipt en de wond verzorgd. Instructie

mee gekregen om dit elke dag te doen en maandag terug komen voor controle en tien dagen antibioticum slikken en voor de pijn paracetamol. OKÉ sir.

Leuke en sympathieke vent is het. Hij is 40, gestudeerd 14 jaar, zijn vrouw en hij werken beiden, verdienen 1.200 euro per maand, ja daar ben ik arts voor en 24 uur bereikbaar, tot 14 uur in de kliniek, daarna huisbezoek en andere medische zaken. Jaren niet op vakantie geweest. De kliniek is van een rijke Griek uit Amerika die heeft er zo acht op verschillende plaatsen.

Leuk zo'n praatje, maar er is in Griekenland nog veel mis. Politiek. Tot zover onze belevenissen.

Hans en Gonny Slangen

TIP!

- **Ledenvergadering: 10 november 2018**

EVENEMENTEN

Wind of geen wind, ze gaan ervoor

24

Onder de bezielende leiding van jeugdcommissieleden Bram Kuijpers, Mark Kuijpers en Lennard Markestein zeilen de jeugdige leden van de WSV tijdens hun zeildagen vrolijk rond, in de haven en in de Krabbenkreek. Ook als het een beetje harder waait, ze gaan ervoor.

CLUBVERHALEN

Hernoemceremonie

Het was alweer in het voorjaar dat die mooie gebeurtenis plaatsvond en als ik dit schrijf is één van de schepen zojuist met mooie winden in drie dagtochten van Stalland naar Eastbourne gezeild. Ik heb het over de hernoemceremonie van de boten van Mariel en Rob en van AnneMieke en Herman. Ieder

rechtgeaard bootjesmens weet dat je de naam van een boot niet mag veranderen, want dat brengt ongeluk. Pech als je de boot van je dromen hebt gekocht met een naam die je absoluut niet aanstaat. Gewoon omdat je er niets mee hebt, omdat je hem foeilelijk vindt of omdat je aan ziet

komen dat het een tongenbreker door de marifoon wordt. En dat laatste is voor de meeste mensen op onze haven wel een argument, want we varen vrijwel allemaal wel eens naar vreemde kusten en dan wil je toch dat de verschillende portcontrols en verkeersbegeleidingsdiensten de naam van je boot zonder spellen kunnen oppikken. Laatst kwam ik een boot tegen die was gezegend met de naam mevrouw Loofhutjes, je weet wel uit een sketch van Toon Hermans. Ga dat maar eens spellen in het NATO-spelalfabet: Mike-Echo-Victor-Romeo-Oscar-Uniform-Whiskey, en dan ben je nog niet op de helft...

Maar een eventuele banvloek is te voorkomen, namelijk met een Hernoemceremonie.

Goden van de vier windstreken

Zowel Mariel en Rob als AnneMieke en Herman hebben van de naamswijziging van hun boot een mooie ceremonie gemaakt, want zij wilden het noodlot natuurlijk niet tarten. Zo werden de nieuwe namen Ragazza II (due), en Donna met veel plengoffers onthuld.

En hoe doe je dat dan, zo'n ceremonie? Nou dat is bijna een soort eredienst of heilige mis.

Bij Mariel en Rob hebben we er met onze neus bovenop gestaan en waren zeer onder de indruk, mag ik wel zeggen. Mariel stond op de voorplecht en plengde er op los, terwijl ze de allerlei bezweringen uitsprak. Bewaar dit maar mensen, want je weet maar nooit of er nog eens een andere boot komt, die je om de naam bijna niet had gekocht.

De formule

*“Oh machtige en grote heerser van de zeeën en oceanen, aan wie alle schepen die zich wagen op uw uitgestrekt domein zijn verplicht om hulde te brengen, we smeken u om uw genade om voor altijd uit uw administratie en herinnering de naam **Oude naam** te bannen zodat deze niet langer een identiteit is in uw koninkrijk.*

Als bewijs daarvan, leggen wij deze plaquette met haar naam welke u met uw krachten kunt wissen zodat deze voor altijd wordt verwijderd.

In dankbare erkenning van uw vrijgevigheid en ontheffing, bieden wij deze plengoffers aan uwe majesteit en uw hof.”

(Giet dan ten minste een flinke slok van de fles Champagne in het water van oost naar west.)

Hernoemceremonie

Begin door opnieuw contact op te nemen met Poseidon:

*“Oh machtige en grote heerser van de zeeën en oceanen, aan wie alle schepen die zich wagen op uw uitgestrekt domein zijn verplicht om hulde te brengen, we smeken u om in uw genade en herinnering op te nemen dit goede schip vanaf nu en voor alle bekende tijd genoemd **Nieuwe naam**, het te bewaken met uw machtige arm en drietand en voor haar en haar bemanning zorg te dragen voor een veilige en snelle doorgang bij haar reizen binnen uw rijk.*

Als waardering voor uw vrijgevigheid, dispensatie en ter ere van uw grootheid, bieden wij deze plengoffers aan uw majesteit en uw hof.”

GOLDEN FINGER PRINT

TO LOVE OR
TO REMEMBER...

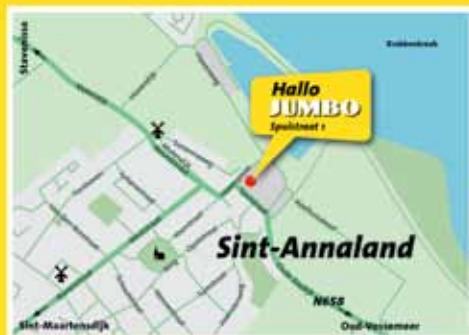
Het unieke van iemands
vingerafdruk gevat
in een sieraad en
blijvend voor de rest
van je leven.

WWW.GOLDENFINGERPRINT.COM

Voor al uw boodschappen

**JUMBO
PICK
UP**

Openingstijden:

Maandag t/m woensdag 8.00 - 20.00 uur

Donderdag en vrijdag 8.00 - 21.00 uur

Zaterdag 8.00 - 20.00 uur

Zondag gesloten

Hallo JUMBO
Bert Slingerland

St. Annaland, Spuistraat 1

Op dit punt dient u een fles Champagne, waaruit een glas door de kapitein en een glas door de stuurman zijn gedronken, in de zee te storten, van West naar Oost.

Sussen goden van de wind

*“Oh machtige heersers van de wind, door wiens macht onze zwakke schepen de wilde en anonieme diepten doorkruisen, wij smeken u om dit goede schip **Nieuwe naam** op te nemen in uw registers en de voordelen en geneugten van uw wind te doen toekomen.”*

Vervolgens dient u op het noorden, een royale plengoffer van Champagne in een champagne flute te schenken en naar het noorden te werpen en zeg:
*“Geweldige **Boreas**, verheven heerser van de Noordenwind, schenk ons toestemming om gebruik maken van uw machtige krachten in onze pogingen de*

wereldzeeën te bevaren, en spaar ons de overweldigende plaag van uw koude adem.”

Herhaal op het westen, met dezelfde hoeveelheid Champagne en gooi naar het Westen, en zeg:

*“Geweldige **Zephyrus**, verheven heerser van de WestenWind, schenk ons toestemming om gebruik maken van uw machtige krachten in onze pogingen de wereldzeeën te bevaren, en spaar ons de overweldigende plaag van uw wilde adem.”*

Herhaal op het oosten, met dezelfde hoeveelheid Champagne en gooi naar het oosten, en zeg:

*“Geweldige **Eurus**, verheven heerser van de Oostenwind, schenk ons toestemming om gebruik maken van uw machtige krachten in onze pogingen de wereldzeeën te bevaren, en spaar ons de overweldigende plaag van uw zware adem.”*

Herhaal op het zuiden, met dezelfde hoeveelheid Champagne en gooi naar het zuiden, en zeg:

*“Geweldige **Notus**, verheven heerser van de ZuidenWind, schenk ons toestemming om gebruik maken van uw machtige krachten in onze pogingen de wereldzeeën te bevaren, en spaar ons de overweldigende plaag van uw hete adem.”*

Met dank aan Mariel, die de hele ceremonie voor uw redacteur heeft uitgeschreven.

Cees Meijer
 a/b Stella Maris Steiger I 16

Op een ander...

We liggen in WSV Volkerak, een heel idyllisch plekje waar schijnbaar iedereen aan voorbij vaart. Verder geraken we niet, want het aanhechtingspunt van de grootschoot aan de overloop is stuk, geen grootzeil dus.

Alex ploetert en werkt zich te pletter om de overlooprail los te krijgen. Een klus waar ik best niet in tussenkom, ook al is het met welgemeende suggesties. Tijd dus om aan de vraag van 'Mevr. Gavina' tegemoet te komen en een stukje te schrijven voor het clubblad over mijn belevenissen 'op een ander'...

Het zit namelijk zo. De Goede Rede kan jammer genoeg dit jaar niet deelnemen aan de o zo populaire woensdagavondwedstrijden. Alex moet door zijn shiftwerk quasi elke woensdag werken, waardoor we jammer maar helaas, de derde plaats dit jaar héél vrijgevig aan anderen overlaten.

Een opmerkelijke Koen van de FarFelu heeft me daarom uitgenodigd als special guest en ik maak dit seizoen deel uit van de vaste crew van de FarFeluus. Een heel speciaal gevoel geeft dat. Wij doen namelijk wel elke keer mee met de wedstrijden, en Alex is weliswaar wedstrijdzeiler geweest, maar ik beschouw mezelf na al die jaren nog steeds als beginner en zeiltoerist en snap niets of bijzonder weinig van de wedstrijdregels. Ons bootje is ook niet uitgerust met speciale toeters en bellen, dus... je kunt je voorstellen hoe verloren ik loop op zo'n sportversie als de FarFelu. Ik doe me dus gewoon voor als spektek... Hmm, wacht eens even, dat klopt niet... Dekspek! Dat was de eerste wedstrijd écht wel de enige rol die ik kon opnemen. Speciale start van mijn dekspek-carrière vond ik dat: onbekende zeilers, onbekend bootje en het kan hier écht zo waaien als op zee. Dan de

geruststellende woorden ‘Ons bootje kan dat aan’... Ja, daar ga ik van uit! En dan begint het.

Of het niet beter is om de ‘shortshietjes’ te gebruiken. Geen flauwe idee..., maar iedereen is het ermee eens. Vliegenschvlug worden anders gekleurde schoten bovengetoverd, verwisseld (wat doet het ertoe om andere kleuren te gebruiken?), en ja... dan zie ik het, de FarFelu heeft twee rails waar de Genua op kan. De Goede Rede slechts eentje. We gebruiken vanaf nu de binnenste rail. Short-sheets, ik snap ’m. Aiai, caramba... dat wordt hier complicado. Die mannen doen het op z’n Engels.

Als dekspekker heb ik ook tijd om rond te kijken. De grootschoot heeft een extra stukje ertussen, met een dunner touw. Dat is precies ook wel nuttig, kan je wat fijner mee spelen. Moet ik eens vragen aan Alex, want af en toe is het toch maar een gesleur met die grootschoot van ons.

En zo gaat dat dus maar door, wedstrijd na wedstrijd.

Zo leer ik dat in-fuckers helemaal geen vieze dingen zijn, maar handige touwtjes waar de schoten door ringetjes lopen om de hoek van je zeil bij te stellen. Ik dacht dat dat verhinderde dat je schoten zouden verslijten. Niet dus. Wellicht bestaan er nog out-fuckers ook maar die hebben ze niet, de FarFeluus.

Multicultureel zijn ze wel, af en toe wordt er ook Frans gesproken. Dan gaat het plots over ‘Jupe’. Die mag zeker niet omhoog! En als we los gaan, is het helemaal dolle pret! Ook dat duurde een tijdje voor ik doorhad wat het betekende.

Flutwind is dan weer géén flutwind,

maar heet in het vakjargon ‘dunne’ wind. Heel vervelend voor de FarFelu, dan is ie niet zooo snel. Op die momenten ben ik voordekspekker, gewicht naar voren dus. Weer geduldig wordt uitgelegd waarom. Ik leer véél bij, héél veel en ik ga dat uiteraard toepassen op De Goede Rede. Bij de FarFeluus wordt ook veelvuldig gebruik gemaakt van DE Spi, dit is zowat het belangrijkste familie-zeilstuk, en bij de minste gelegenheid gaat die dan ook op. Helaas niet altijd in één keer. Zo zijn wij, de crew, erin geslaagd om een val ergens rond te draaien zodat ie gewoonweg niet op kón. Op de koop toe, eens val gecorrigeerd, lukte het nóg niet. Het loeflijk bleef maar achter de zaling hangen en de Spi kwam niet vol. Was nog noooooit gebeurd! Na alle ellende, en heel wat hoogteverlies kregen we vriendelijk maar kordaat te horen, dat onze roerganger bijzonder

BAAS ASSURANTIËN THUIS OP HET WATER!

De adviseurs van Baas Assurantiën
zijn al meer dan 40 jaar aanspreekpunt
voor watersportliefhebbers.

U kunt bij ons terecht voor vragen
over verzekeringen & financieringen.
Wij helpen u graag... al meer dan 40 jaar.

Baas houdt uw hobby betaalbaar!

baas
assurantiën
&
de hypotheekshop

teleurgesteld was... Kan ik inkomen... Zo'n nuchter commentaar heeft zo wel zijn effect, want de opeenvolgende Spi-manoevres hebben we gewoon perfect uitgevoerd.

Snelheid is belangrijk in zo'n wedstrijd dus varen we 'onze hoeken'. Gijpen met de Spi kan ik ondertussen als de beste. Allez, na oefenen met Stefan, en na véél fouten maken. Het zit 'm duidelijk in de details en de finesse. En óók in de volgorde; daar heb ik wel eens moeite mee.

Bij de Spi horen trouwens 'barbers'. Die hebben niets te maken met scheren, hebben dezelfde functie (zo ongeveer) als in-fuckers, maar dan de spi-versie, met katrollekes.

En dan komt het: We gaan een 'klassieker' doen. Wat is in godsnaam een 'klassieker'? Koen merkt duidelijk de paniek in mijn ogen en begint geduldig uit te leggen wat er moet/zal gebeuren. Blijkt dat te maken hebben met de Spi op een normale manier achter de Genua aan de lijkant strijken. Halverwege de uitleg over de manoeuvre ben ik natuurlijk al helemaal de draad kwijt en vraag gewoon heel netjes wat mijn rol is. Spi binnentrekken, i.e. strijken. Goed zo, dat kan ik wel. Zo gezegd, zo gedaan.

En dan mag ik opplooiën. Weer paniek. Hoe moet je zo'n ding gaan opplooiën. Dat kan toch niet? Er is ook geen slurfding aanwezig. Blijkt een zeer mannelijke manier van opplooiën te zijn. Zorgen dat de puntjes terug te vinden zijn, en gewoon in de zak stoppen; te beginnen met het onderlijk... Pffff... makkie! En al zeker omdat de FarFeluus er duidelijk vroeger óók problemen mee gehad hebben. Zowel op zak als Spi staat netjes wat BB, SB en Top is.

Indien niets speciaals te doen voor mij, fungeer ik als paparazzi. We hebben al prachtig zeilweer gehad, dus tonnen leuke foto's en filmpjes van crew en andere bootjes. We genieten met volle teugen.

Ja, zo eens 'Op een ander' gaan is dus best wel leerrijk én gewoon bijzonder veel fun! Nog slechts drie wedstrijden te gaan en dan is de reeks woensdagavondwedstrijden jammer genoeg voorbij. Ik ga in alle geval terug naar De Goede Rede mét smile en bakken wedstrijdwijsheid...

*Lieve groet,
Katelijne van De Goede Rede (J9)*

EVENEMENTEN

Clubtocht 2018: Midzomernacht in Wemeldinge

32

Op 23 juni jl. vertrok een kleine armada vanuit onze haven naar Wemeldinge om daar het Midzomernachtfeest te gaan vieren. Hoe toepasselijk in deze lange, warme zomer! De organisatie had deze keer naast de traditionele uitdagingen voor onderweg een nieuwe verzonnen: ieder schip kreeg een wit T-shirt en een stift met de opdracht: 'Maak een cartoon van de schipper'.

Bij aankomst in Wemeldinge werd er keurig gestapeld en aan het eind van de middag lagen alle deelnemers achter de brug. Tekeningen en puzzels werden ingeleverd bij de jury en langzaam liep het feestterrein vol. Naast het gebruikelijke springkussen voor de kinderen had de organisatie voor nog wat ludiek vertier gezorgd: een wedstrijdje boomstammen zagen, elastiekjes om een watermeloen binden totdat die knapt en een heuse meiboom in het midden van het terrein – een echt kunstwerk van Micky.

Op het feestterrein stond een heuse meiboom.

Maar klapper van de dag was toch wel de modeshow van de T-shirts met cartoons door de schippers. Sommige schippers bleken over onvermoede talenten te beschikken. Ik zal hier verder niet in detail treden ter bescherming van reputaties. Ook deze keer was er een barbecue, maar dan wel eigentijds, dus stond er een foodtruck en was het een kwestie van opscheppen en lekker gaan eten.

Na het eten werden de diverse prijzen uitgereikt aan de winnaars van de kinder- en volwassenenactiviteiten, waarna het nog lang gezellig bleef.

De volgende ochtend kon je getuige zijn van een inmiddels traditioneel tafereel. Na het gezamenlijk ontbijt stak iedereen de armen uit de mouwen en werd er en masse opgeruimd. Binnen de kortste keren was het feestterrein leeg, was het Midzomernachtfeest een goede herinnering geworden en vertrokken de deelnemers een voor een richting Stalling.

Mede namens alle deelnemers complimenten voor de clubtochtcommissie voor het organiseren van wederom een fantastisch feestje. Benieuwd wat we volgend jaar gaan doen.

*Mariel Brockhus
Donna / H10*

Boomstam zagen is niet alleen voor mannen.

De kinderen hebben weer volop gekleurd en geknutseld.

Stalland gaat met zijn tijd mee en dus staat er een foodtruck

Gewoon gezellig met en allen in het zonnetje eten, drinken en kletsen.

T-shirt met cartoon modeshow door de schippers.

Het gevolg van heel veel elastiekjes om een watermeloen

Interview Coby Penning-Zaalberg en Ad van Meel

34

Toen Coby Penning-Zaalberg tijdens de voorjaarsvergadering werd geëerd als vijftienvijftigjarig lid van onze vereniging, bleek ook nog eens dat zij als enige vrouw al zo lang zelfstandig lid is. Coby stond tijdens de vergadering op om dat toe te lichten en deed dat op zo'n leuke wijze, dat uw redacteur meteen dacht dat daar wel een interview in zou zitten.

Ruim twintig jaar samen varen

Coby Penning-Zaalberg is al ruim vijftienvijftig jaar lid van onze vereniging. Dat is op zich misschien niet zo bijzonder, maar wel dat zij de enige vrouw is die dit al zo lang zelfstandig is. Ze had samen met haar man een boot en na diens overlijden is ze zelf lid geworden van de vereniging en ging met haar zoon Daniël varen, die toen elf jaar oud was. Intussen vaart ze al ruim twintig jaar met Ad van Meel, eerst op zijn barkas de Cornet en nu op de Connet.

Aanvankelijk hadden Coby en haar man een klein open bootje en later een weekendkruiser, de Shalom. Ze hadden deze boot een paar maanden, toen haar man overleed. Ze heeft de boot aangehouden en voer samen met Daniël overal naartoe. In Herkingen gebruikten ze eens wat in een restaurant toen ze door de serveerster op dat varen werd aangesproken: "Mevrouw het kan toch niet dat u als moeder met zo'n kleine jongen helemaal over dat grote water vaart...". Coby kan er nog hartelijk om lachen.

Aardige man op de haven

Daniël had aan boord een hengel, maar kon niet vissen. Op een keer kwam hij thuis en vertelde dat er een aardige meneer op de haven was, die hem dat wel wilde leren. Dat vond ze eigenlijk maar verdacht. Het was in de tijd van Dutroux en de meest vreselijke visioenen schoten door haar heen. Ze was helemaal niet blij met die aardige meneer. Na een week kwam Daniël thuis met de vraag of ze koffie bij die meneer wilde komen drinken, zodat ze kennis kon maken. Die meneer bleek dus Ad van Meel te heten. Hij had bij haar burens naar haar situatie geïnformeerd en wist daardoor dat ze weduwe was. Later heeft hij Coby bekend dat hij al een heel draaiboek had gemaakt, om haar voor zich te winnen. Maar Coby wilde helemaal geen vriend! Die had het wel best zo. Op een keer lagen Coby en Daniël met hun boot bij Sint Philipsland, toen Ad kwam aanvaren. Hij bleek ze overal te hebben gezocht.

Daarna vroeg Ad steeds of ze samen met Daniël mee ging vissen. Ook Daniël drong daar op aan. Ze deed dat zo nu en dan, en Ad was dan enorm gastvrij. Hij smeerde zelfs toastjes voor ze, wat hij nog steeds doet. En op den duur kreeg ze er ook wel lol in. Ze vingden dan ook vis die je nu op de Oosterschelde nauwelijks meer tegenkomt, zoals verschillende soorten platvis, zeebaars en steenbolk. Wat Daniël niet durfde, deed Coby: zij sneed de koppen van die beesten. “Ze waren toch al dood”, zegt ze daarvan. Ze heeft ook samen met Daniël nog een zeilboot gehad, een Kelt. Daar zeilden ze mee als Ad de weekenden moest werken. Ad hield niet van zeilen. Deze boot hebben ze op enig moment verkocht. Niet aan de eerste gegadigde, want dat vond Coby een akelige vent, die kreeg hem niet.

Geld in de wasmachine

Uiteindelijk is het Daniël gelukt om Coby en Ad aan elkaar te koppelen. Ze hebben een LAT-relatie. Coby woont op Stalland en Ad woont in Wouw, waar hij – naast zijn werk – een enorm stuk grond van zijn ouders bijhoudt en tevens hun mantelzorger is. En tot de dag van vandaag varen ze samen. Alleen in het weekend, want door de week heeft Coby haar vriendinnen en andere bezigheden.

In Daniël bleek al jong een scheepsmakelaar te zitten. Hij is degene die de barkas van Ad heeft verkocht. Dat was beter, want Ad had de boot ooit samen met zijn vader afgebouwd en het gaf veel emotie om hem te verkopen. Hij wilde hem veel te perfect afleveren. De eerste kijkers

vroegen zich af hoe het mogelijk was dat zo'n jonge knul die boot verkocht. Daniël zei lachend dat hij zich voortaan wat ouwelijker zou kleden. Toch lukte het hem de barkas van de hand te doen. Aan een Amsterdammer, zonder enige ervaring bleek later, want hij belde halverwege de thuisreis welke kant van de boeien ze moesten nemen. Terwijl Ad ze nog vaarkaarten had meegegeven. De overdracht bracht nog wat zenuwen met zich mee, want een deel van het bedrag werd contant bij Coby voldaan. De kopers kwamen niet heel erg betrouwbaar over en ze was bang dat er nog met het geld zou worden gerommeld. Voor de veiligheid bleef de buurman met z'n grote zwarte hond in de buurt toen ze het geld kwamen afdragen. Ze heeft het toen meteen in een washandje in de wasmachine gestopt. Later hebben ze de boot nog op de Botenbank gezien: helemaal met rood pluuche en rode gordijnen ingericht. “Een varend bordeel”, zegt Coby.

Ad heeft toen bij George Bruijs in Bergen op Zoom de Connet laten bouwen: helemaal naar zijn zin. Het schip is nu bijna tien jaar oud en ze varen er zomer en winter mee.

Zeekapitein op een cruiseschip

Daniël is intussen zeekapitein op een cruiseschip en, jawel, ook scheepsmakelaar. Hij woont in Amerika en Coby is onlangs bij hem op bezoek geweest. En in juni kreeg Coby haar tweede kleinkind, vertelde zij trots.

“Ad en ik hebben nu twintig jaar verkering”, zegt Coby. “En we blijven samen varen...”

Cees Meijer a/b Stella Maris steiger i16

EVENEMENTEN

Steiger- of Stijgersafari

36

Dit is geen flauw taalgrapje, of toch? De Steigersafari heeft weinig met steigers te maken en nog minder met safari. Stijger is echter wel een relevant woord, aangezien het aantal deelnemers jaar op jaar toeneemt oftewel: stijgt.

Voor de heleboel boten en nog meer leden, die dit geweldige evenement gemist hebben, allereerst een kleine uitleg:

De Steigersafari is een 'running dinner', waarbij een voor-, hoofd- en nagerecht wordt gegeten op verschillende boten, na een gezamenlijk amuse in de Buutengaets. De avond wordt afgesloten met een afterparty in, je raadt het al, ditzelfde clubhuis.

(Running dinner is overigens ook weer een verwarrende term, want er wordt gerend, noch gesport op deze volledig onthaastte avond.)

Mijns inziens mag dit wel een van de top evenementen in het jaar worden genoemd. Ik spreek uit ervaring als ik stel, dat de Steigersafari voor nieuwe leden een laagdrempelig en gegarandeerd succesvol evenement is om medeleden te leren kennen in een relaxte stijl.

Ook voor de doorgewinterde leden is het een leuke optie om eens met een wat onbekendere buurman of buurvrouw te tafelen en de boot waar je al jaren langs wandelt van binnen te bekijken.

Zelf hebben we drie jaar geleden voor het eerst deelgenomen en inmiddels dus met 36 vaarenthousiasten (drie

maal drie gangen maal twee nieuwe leden met partners) gekeuveld en gedineerd.

Aan de afgelopen editie van 27 april 2018 deed een record van 30 (jawel dertig) boten mee. Aangezien er per boot twee personen deelnemen is er dus uitstekend gekookt en gegeten voor en door 62 leden en partners (60 + 1 verstekeling en 1 hond (zie kader)).

Er waren wederom in junglenthema versierde boten, er werd uitgebreid of eenvoudig gekookt, er vloaide ruimschoots en meestal bijpassende wijn en bovenal was het weer een geweldige gelegenheid voor de deelnemers elkaar, onder het genot van al het bovenstaande, (beter) te leren kennen en (sterke) verhalen uit te wisselen.

Enkele dagen voorafgaand aan de 27e had de organisatie gemeld of je met je schip verantwoordelijk was voor het voorgerecht, het hoofdgerecht of het toetje. In ons geval mochten wij voor een hoofdgerecht zorgen.

Zoals gebruikelijk was de ontvangst in de Buutengaets tot in de puntjes verzorgd door Bert en Gina. Een lekker toastje, vergezeld van een bubbeltje, zorgde voor een ontspannen start.

Een korte speech en uitleg van de organisatoren Gretha en Caroline resulteerde in het uitdelen van de illustere enveloppen met de strikte instructie waar en wanneer deze geopend mogen worden (als je hier meer details over wilt horen, zul je je volgend jaar bij de intimi moeten voegen).

Om 18:30 uur vertrok een ieder naar de eigen of aangewezen boot voor het voorgerecht. De 'kokers' hadden nog ruim de tijd om de voorbereidingen om te zetten in een smakelijk hapje, terwijl de gasten aan boord zich alvast laafden aan een volgend glaasje.

In ons geval betrof het zelfs twee voorgerechten: een heerlijk soepje van witte bonen met prei, gevolgd door groene asperges met zalm, pesto en geschaafde amandelen.

De tijd vloog en voor we het door hadden mochten we ons al weer richting het hoofdgerecht begeven.

De bereiding van een hoofdgerecht heeft altijd iets meer tijd en wijn nodig, dus is voor het hoofdgerecht anderhalf uur in de strakke planning opgenomen.

Op elk schip zijn de voorbereidingen meestal zodanig, dat er vooral tijd is voor een glaasje en er niet meer heeeel hard in de keuken hoeft te worden gewerkt.

Bij ons stonden de asperges met nieuwe Italiaanse aardappeltjes (rozemarijn en olijfolie), eiersalade (citroen en tijm) en zacht-gegaarde procureur (salie pesto) met een half uurtje op tafel en bleef er voldoende tijd en rust voor het bijpassende gesprek en glaasje.

Oh ja, de envelop openen (eindelijk) om uit te vinden waar een ieder aan boord naar toe moet voor de laatste gang van de avond.

Met achterlating van de ontplofte keuken (overall pannen en vaat) waren we vervolgens netjes op tijd voor het nagerecht. We werden verrast met twee nagerechten met twee bijpassende dranken: kaas met een mooie port en roomijs met rode vruchten en slagroom, vergezeld van een dessertwijn.

In het vuur van de diverse gesprekken, is het opeens 23:00 uur en zijn we dus

eigenlijk te laat voor de afterparty, die al goed is ingezet.

De sfeer in de Buutengaets is na zo'n evenement nog uitgelatener en gemoedelijker dan anders en er is dan ook tot in de late uurtjes 'gefilosofoerd'. De datum voor volgend jaar is nog niet vastgesteld, maar wij zijn zeker weer van de partij!

Carolien en Gretha: Hartelijk dank voor het wederom organiseren van een gezellige avond voor een immer groeiende groep leden. En natuurlijk: petje af voor alle chefs en sommeliërs voor het meewerken aan het succes van de avond.

Jan-Willem van der Boom

HOND IN DE POT

Wij maakten een voorgerecht en het was erg gezellig. We waren zelfs bijna de tijd vergeten, want we moesten op enig moment afscheid nemen en ieder ging naar de volgende boot voor het hoofdgerecht.

Bij onze hoofdgerechtgastvrouw en -heer was enige paniek aan boord. Ze hadden het eten even veilig voor de hond in één van de hutten opgeslagen. Alleen had Joep, want zo heette die gezellige knuffel, de deur open weten te maken. Boerend, hikkend en knoflookscheten latend, lag hij in een hoekje schuldbeust naar ons te kijken. Hij had de ingrediënten voor een maaltijd van zes personen opgegeten...

Dankzij het improvisatietalent van onze schipper en schipperse hebben we evengoed heel lekker gegeten.

Cees Meijer a/b Stella Maris i16

Met Hemelvaart naar Ipswich en terug

38

Na een aantal jaren naar Lowestoft, is de steven gewend naar Ipswich. Er was een wens om te kijken naar een andere invulling van het dagprogramma en Ipswich biedt duidelijk meer en nieuwe mogelijkheden.

Onze boot, de MerryMate, had dit keer een vierkoppige bemanning. Jan-Willem en Linda van der Boom maakten onze bemanning compleet. Gelukkig houdt Jan-Willem enorm van lekker eten en koken, dus hadden we hem het verzoek gedaan om te zorgen voor inkopen en avondmaaltijden. Ik kan jullie vertellen: dat is geen straf. Dankzij hem hebben we heerlijk aan boord gegeten. Hij had thuis alles voorbereid en gevacumeerd, zodat we het alleen maar moesten opwarmen. Ook een heerlijke vissalade werd ons geserveerd voor de lunch.

Op woensdag avond rond acht uur vertrokken we samen met de Volunteer bij de Roompotsluis. Dit was iets vroeger dan andere jaren, omdat de

wind niet heel erg mee wilde werken. De Beluga bleef daar nog wat langer liggen, omdat daar de rest van de bemanning aan boord zou komen. Het was rustig weer, zodat de motor regelmatig aan geslingerd moest worden om voldoende voortgang te maken.

Dit rustige weer was overigens anders dan een week eerder was voorspeld. Toen leek het tamelijk onstuimig te worden nu viel het best mee.

Zoals gezegd begon het allemaal heel kalm, maar uiteindelijk werd het een overtocht waarin we werden getrakteerd op veel variatie: alleen op de motor, motorzeilen, één rif, twee riffen; alle smaken hebben we gehad. De Volunteer bleef steeds bij ons in zicht.

Het was erg leuk om op de AIS te zien hoe in de loop van de middag steeds meer deelnemers in de buurt van Harwich kwamen. Het was voor ons de eerste keer in deze omgeving. Het is een leuke ervaring om eerst langs een redelijk drukke containerhaven te varen, en daarna een prachtige landelijke rivier op te varen.

Uiteindelijk waren we met achttien deelnemende boten in Ipswich. De meeste bemanningen daarvan hebben 's middags kunnen deelnemen aan de traditionele steigerborrel.

In de loop van de avond meldden zich ook verschillende bootjes van "De Maas" in Ipswich. Bij het afmeren van een daarvan bleken te veel handen licht werk zwaar te maken...

Op vrijdag hadden we een nieuw element in het programma. We zijn met de bus naar Sutton Hoo gegaan. Dit is een landgoed op een half uurtje rijden van Ipswich, waar in de jaren 30 van de vorige eeuw verschillende graven van de vroegste Angelsaksische koningen zijn gevonden. Eén van deze koningen was in een soort Viking schip begraven, en had een prachtig masker mee gekregen naar het dodenrijk.

We waren 's middag ruim op tijd terug in Ipswich, zodat er nog voldoende tijd was voor een ieder om de stad in te gaan, of eventuele voorbereidingen voor de terugtocht te doen. Een steigerborreltje past natuurlijk altijd. De dag werd afgesloten met een prima diner in The Last Anchor, op kruipafstand van onze bootjes.

Zaterdag was het weer tijd voor de terugreis. Vooraf was er veel overleg geweest tussen de schippers over het te verwachten weer. Volgens de voorspellingen zou er een front over de Noordzee trekken, maar over de timing waren de voorspellingen het niet met elkaar eens.

Uiteindelijk hebben wij besloten gewoon te gaan varen, en maar te zien hoe het zou verlopen. Het eerste stuk van de overtocht bleek heel kalm te zijn. Eerst alleen op de motor, en later grootzeil en fok er bij. Omdat we met zijn vieren aan boord waren, hadden we afgesproken dat je kon kiezen wie de eerste wacht zou pakken. Ik (Marc) mocht de eerste wacht te kooi. Rond 22 uur werd ik wakker, omdat we onder flinke helling voeren, en ik vroeg mij af of we niet moesten gaan reven. Ik had dit nog

nauwelijks bedacht, of Martine kwam vragen of ik het eerste rif wilde zetten. Aan dek gekomen bleek de wind behoorlijk te zijn aangetrokken, en stond er ruim 20 knoop wind over dek, uit het oosten. Nadat het eerste rif was gezet, trok de wind snel verder aan, en om 22:30 uur zat ook het tweede rif er in. Rond 23:00 uur kregen we de front passage. In een paar minuten tijd viel eerst de wind volledig weg, om daarna met 25 knopen uit het westen te waaien. Op de barograaf was deze passage mooi te zien.

De rest van de tocht konden we genieten van een heerlijke bakstag wind en voeren we zonder verder probleem naar huis. Al met al was de tocht dit jaar weer zeer geslaagd, en bleek Ipswich een prima bestemming. Het kan zo maar zijn, dat we in 2019 weer naar Ipswich zullen gaan.

Marc van Herpt (tekst) en Martine Daems (foto's)

EVENEMENTEN

Jeugdweekend 2.0

40

Zaterdag 18 augustus. Het is zover: jeugdweekend. Alle kids varen met hun ouders naar Port Zélande. Bij strandclub Natural High is er in de middag van alles te doen. Op het strand is een kitebuggy clinic voor wie langer is dan 1,30 meter. Voor wie nog niet zo groot is gegroeid, is er de powerkite en een tienpersoons SUP en hele kleintjes kunnen genieten van strandspelletjes en een trampoline.

's Avonds is er een gezellige barbecue en op zondag vaart iedereen weer naar huis. De foto's getuigen van een prima weekend en een lekker sfeertje.

CLIMATIC

KLIMAATBEHEERSING

Al meer dan 30 jaar is Climatic gecertificeerd specialist in het ontwerpen, installeren en onderhouden van hoogwaardige en energiezuinige binnenklimaat-systemen. Climatic is uw partner voor advies op het gebied van verduurzaming in nieuwbouw, bestaande bouw en renovatieprojecten. Voor zowel de zakelijke als de particuliere markt.

AIRCONDITIONING • WARMTEPOMPEN • LUCHTBEHANDELING
www.climatic.nl 076 502 09 36

**ONTDEK ONZE KLEURRIJKE ZEE
AAN MOGELIJKHEDEN.**

MEEDENKERS

ONTWERPERS

PRINTERS

DRUKKERS

Drukkerij Zoetewey Yerseke

Molendijkseweg 2 - 4401 NM Yerseke - Tel. 0113 571404 - info@dzy.nl - www.dzy.nl

DE VERZEKERING VAN
UW JACHT SLUIT U
NATUURLIJK BIJ

ADVIESBURO ROBBE

JACHTVERZEKERINGEN

Wij mogen ook uw plezierjacht verzekeren in onze volmacht op het

Yacht Account Robbe

Varen op het stromend water van de mooie Ooster- en Westerschelde vergt stuurmanskunst. Een goede pleziervaarttuigverzekering vergt vakmanschap. Op de uitstekende voorwaarden van het Yacht Account Robbe, naar ons oordeel de allerbeste, zijn inmiddels talloze jachten in uw vaargebied verzekerd. Mede door het gunstige schadeverloop hebben wij extra korting kunnen bedingen. Heeft u schade dan kunt u op onze steun rekenen, daar alle schades via onze eigen volmacht snel en deskundig worden afgewikkeld. Stuur ons dan ook vrijblijvend uw huidige polis ter controle en wij zullen u direct een uitgebreide analyse toesturen.

Heuvelstraat 5
4901 KD Oosterhout NB
Telefoon (0162) 45 22 00
E-mail info@robbe.nl
www.robbe.nl

ROBBE
Financiële Raadgevers